

Den tungt bevæbnede omvandrede hagekløft har længe været på vej ud til fordel for de videnskabsbegeistrede geeks i serier som **Bones**, **NCIS** og de øjensynligt uendelige variationer af **CSI**.

Mr. Robot er det foreløbigt mest renblodede resultat af denne migration. Plottet er et monstrøst virvar, hvor hackergrupper og mega-corps bekriger hinanden med en brutalitet, der sagtens kan konkurrere med skudvekslingerne og

jagtscenerne i den førdigitale verdens spionfilm.

Hovedpersonen, Elliot, befinder sig midt på denne slagmark og forsøger desperat at vælge den rigtige side, hvilket aldrig er nemt. Det bliver dog gjort endnu mere besværligt af hans talrige mentale handicaps.

Overbevisende sindssygt

Det, der gør Elliot til en dygtig hacker, er nemlig også det, der konstant truer med at ødelægge ham. Han er patologisk antisocial, lider af angst og har et stigende forbrug af morfin – samt en dybfølt drøm om bare at leve et normalt liv. Hans isolation fra resten af samfundet, og hans OCD, hjælper ham på jobbet, men ikke med noget andet.

Psykisk syge hovedpersoner er legio i opklaringsserier – Adrian Monk (OCD og angst), Temperance “Bones” Brennan (Aspergers), Rust Cohle (PTSD), Carrie Mathison (Bipolar) etc.

Oftentimes virker de desværre påklistrede, og i grelle tilfælde forsvinder de midlertidigt, hvis det lige passer ind i handlingen. I **Mr. Robot** er stakkels Elliots sygdom en drivkraft, der dominerer plottet. Uden at spoile for meget kan man påstå, at store dele af fortællingen slet ikke havde været mulig, hvis ikke Elliot var bindegåle.

Sygdommen bliver heldigvis ikke brugt til at udstille Elliot som en slags cirkusvanskabning. Den har en naturlig plads i en historie, der handler om dehumaniseringen af samfundet, et samfund der gør folk syge, ligesom ham. Der er ingen helte her, kun varierende grader af skurkagtighed, hvilket jo desværre er ret realistisk.

Sindssygt overbevisende

Der er rigtig mange gode ting at sige om første sæson af **Mr. Robot**. Jeg er ikke på nogen måde en computerkyndig person, men det virker som om den, for tv-serier, ofte fejlbehæftede technobabble, faktisk giver mening her.

Tech-nørder kan uden tvivl finde et væld af huller i beskrivelsen af hvordan teknologi virker, men jeg kan ikke. Der moraliseres frit over temaet teknologi og dens indvirkning på mennesket som art, og heller ikke her er der noget i vejen.

Skulle man fremhæve et par irritationsmomenter, er det skurken Tyrell Wellick, der er så gennemgribende modbydelig og ond, at det overskrider grænsen til det absurde, samt hans kone Joanna.

Joanna spilles af danske Stephanie Corneliussen og hun har rigtig mange replikker på et bizart skolekomedie-dansk. Hendes mimik er mejslet i sten, og hun trækker desværre scenerne hvor Wellick-parret konspirerer i bedste **House of Cards**-stil (den britiske) meget langt ned. Wellick'erne står desværre også for en BDSM-scene, der misforstår stort set alt ved konceptet BDSM – som det som bekendt kun er skurke der dyrker. Øv!

Plottet er som sagt en mangegrenet affære med masser af tvists. Forfatterne er dog gode til at samle op og binde knuder efterhånden, så man ikke helt mister orienteringen. Det hjælper gevaldigt at Elliot jævnlige henvender sig direkte til seeren, som han selv mener er et figment, hans syge hjerne har hallucineret sig frem til.

Den slagmark, jeg nævnte i starten, er internettet og alle de ting, vi kan påvirke ved at udnytte det. Våbnene er software, missionerne handler om at stjæle og ødelægge information, destruere identiteter, undgå at blive sporet, og ja, det kan faktisk gøres spændende!

Første sæson af **Mr. Robot** er lige så meget et otte timer langt, virkelig velfungerende og afrundet portræt af en ung, moderne mand, som det er en overbevisende, medrivende thriller. Denne blanding har jeg ikke set før, men jeg håber at se meget mere til den, hvis det bare bliver lavet lige så godt.

Titel: Mr. Robot: Season 1

Instruktør: Niels Arden Oplev, Sam Esmail, Jim McKay, Nisha Ganatra, Deborah Chow, Tricia Brock

Manuskript: Sam Esmail, Adam Penn, David Iserson, Kyle Bradstreet, Kate Erickson

Cast: Rami Malek (Elliot Alderson), Carly Chaikin (Darlene), Portia Doubleday (Angela Moss), Martin Wallström (Tyrell Wellick), Christian Slater (Mr. Robot), Stephanie Corneliussen (Joanna Wellick)

Foto: Tim Ives, Tod Campbell

Musik: Mac Quayle

Spilletid: 459 minutter

Aspect ratio: 1.77:1

Lyd: Dolby Digital 5.1

Sprog: Engelsk

Produktionsland, år: USA, 2015

Produktionsselskaber: Universal Cable Productions

Distributør (DVD): Universal

Udgave/region: 2

Anmeldt i nr. 133 | 13/11/2016 (http://www.planetpulp.dk/?page_id=43235)

Martin Schjønning (http://www.planetpulp.dk/?page_id=34115)

er litterat, forfatter, rollespiller og generelt en inkarneret nørd – og stolt af det! Han debuterede som novelleforfatter i 2011 med **Anonymt Bidrag** i antologien **Velkommen til Dybet**, og har siden deltaget i flere

antologier, blandt andet **Vampyr**, **Pix** og **Varulv**. Hans første kortroman, **Deroute**, udkom i maj 2015, efterfulgt af den første fulde roman, **Afsind**, i januar [...] (http://www.planetpulp.dk/?page_id=34115)

(http://www.planetpulp.dk/?page_id=34115)

(http://www.planetpulp.dk/?page_id=34115)

(http://www.planetpulp.dk/?page_id=34115)

(http://www.planetpulp.dk/?page_id=34115)

(http://www.planetpulp.dk/?page_id=34115)

(http://www.planetpulp.dk/?page_id=34115)

Skriv et svar (http://www.planetpulp.dk/?page_id=34115)

Din e-mailadresse vil ikke blive publiceret. Krævede felter er markeret med

Kommentar

Navn

E-mail

Websted

Skriv kommentar

Indhold – 13. januar 2021

Leder og indhold - 13. januar 2021 (<http://www.planetpulp.dk/?p=49903>)

Film:

Greenland (<http://www.planetpulp.dk/?p=49900>) (Ric Roman Waugh, 2020)

Journey to the Center of the Earth (<http://www.planetpulp.dk/?p=49890>) (**Rejsen til Jordens indre**) (Henry Levin, 1959)